म.भा.टी. ॥६७॥६८॥६९॥७०॥ प्रकृतित्वभावं॥७९॥ वसोर्धारापात्रविशेषःयेनद्भयमानंघृतद्रव्यंसंततधाराह्रपेणश्चरित तेनद्वतंह्विरश्चाद्भतमे वसोर्धारांजुहोतीत्युपकम्यघृतस्यवाएनमेषाधारेतिवा क्या व्यरोषात्॥ ७२॥ उपयुक्तंभुक्तं॥ ७३॥ मागमःग्लानिमितिविपरिणामेनानुषज्यते यथेत्यस्ययथापूर्वमित्यर्थः॥ ७४॥ कितत्स्वांडविमत्याकांश्चायांपुराहक्तंस्मारवित पुरेति॥ ७५॥ ७६॥ कि

ततोभगवतोवन्हेविकारःसमजायत॥ तेजसाविप्रहीणश्रम्छानिश्चैनंसमाविशत्॥६ ७। सलक्षयित्वाचात्मानंतेजोहीनंहुताशनः॥ जगामसदनंपुण्यंत्र ह्मणोलोकपूजितं॥६८॥तत्रब्रह्माणमासीनमिदंवचनमबवीत्॥भगवन्परमाप्रीतिःकतामेश्वेतकेतुना ॥६९॥अरुचिश्वाभवत्तीवातांनशकोम्यपोहि तुं॥ तेजसाविप्रहीणोऽस्मिबलेनचजगत्पते॥ ७० ॥ इच्छेयंत्वस्रसादेनस्वात्मनः प्रकृतिस्थिरां॥ एतच्छृत्वाहुतवहाद्भगवान्सर्वलोककन्॥ ७१ ॥ हव्यवाह मिदंवाक्यमुवाचप्रहसन्निव ॥ त्वयाद्वादशवर्षाणिवसोधीराद्भुतंहविः ॥ ७२ ॥ उपयुक्तंमहाभागतेनत्वांग्लानिराविशत् ॥ तेजसाविप्रहीणत्वात्सहसाह व्यवाहन॥ ७३ ॥मागमस्वयथावन्हेत्रकृतिस्थोभविष्यसि॥ अरुचिनाशयिष्येहंसमयंत्रतिपद्यते॥ ७४ ॥पुरादेवनियोगेनयत्वयाभस्मसात्कतं॥ आल यंदेवशत्रूणांसुघोरंखांडवंवनं॥ ७५॥ तत्रसर्वाणिसत्वानिनिवसंतिविभावसो॥ तेषांत्वंमेदसादमः प्रकृतिस्थोभविष्यसि॥ ७६॥ गच्छशीघंप्रदृश्वंत्वं ततोमोक्यसिकिल्विषात्॥ एतच्छ्रत्वातुवचनंपरमेष्ठिमुखाच्युतं ॥ ७७ ॥ उत्तमंजवमास्थायप्रदुद्रावद्गुताशनः ॥ आगम्यखांडवंदावमुत्तमंवीर्यमास्थि तः॥ सहसाप्राज्वलचाग्निःकुद्दोवायुसमीरितः॥ १८॥ प्रदीनंखांडवंद्ष्ट्यायेस्युस्तत्रनिवासिनः॥ परमंयत्नमातिष्ठन्पावकस्यप्रशांतये॥ १९॥ करैस्तुकरिणः शीघंजलमादायसत्वराः॥ सिषिचुःपावकंकुद्धाःशतशोऽथसहस्रशः॥८०॥ बहुशीर्षास्ततोनागाःशिरोभिर्जलसंतति ॥मृमुचुःपावकाभ्याशेसत्वराःकोध मुच्छिताः॥८१॥ तथैवान्यानिसत्वानिनानाप्रहरणोद्यमैः॥ विलयंपावकंशीघ्रमनयन्भरतर्षभ ॥८२॥ अनेनतुप्रकारेणभूयोभूयश्रप्रज्वलन् ॥ समकत्वः प्रशमितःखांडवेहव्यवाहनः॥८३॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणिअग्निपराभवेत्रयोविशत्यधिकद्दिशततमोऽध्यायः॥ २२३॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ वैशंपायनउवाच सतुनैरास्यमापन्नःसदाग्लानिसमन्वितः॥पितामहमुपागच्छत्संकुद्धोह्य्यवाहनः ॥ १॥

त्विषात्ग्लानिहृपात् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नानाप्रहरणोद्यमैः नानाविधैःप्रहरणैःपांसुप्रक्षेपदक्षशाखाताहनादिभिः उद्यमैर्जलसेकादिभिश्व ॥ ८२ ॥ इतिआदिपर्वणिनै 🏥 । २३८ ॥ लकंठीयेभारतभावदीपेत्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः॥ २२३॥ ॥ १॥ ॥ १॥ ॥ सत्विति॥ १॥